

Bediüzzaman, Muhyiddin-i Arabî'nin Rum Sûresinden Kur'an'ın istikbale dair gaybî haberlerini bulduğunu söylüyor; bu konuda bilgi verebilir misiniz?

Muhyiddin İbnu Arabî, 1165'de Endülüsde (İspanya'da) doğdu. 8 yaşında İspanya'daki en önemli ilim merkezi olan İşbiliye'ye (Sevilla) gelerek iyi bir tahsil gördü. 29 yaşında Tunus'a geldi. Bir süre de Fas'ta yaşadı. Tunus'tan, Mısır, Filistin ve Hicaz'a gitti, hac görevini eda etti. Ünlü eseri "*Fütühât-ı Mekkiyye*"yi Kâbe-i Muazzama'nın karşısında kaldığı iki yılda kaleme aldı. 1204'te manevi bir işaretle Konya'ya geldi ve Selçuklu Sultan I. Keyhüsrev tarafından büyük saygıyla karşılandı. 1230'da Anadolu'dan ayrılıp Şam'a yerleşti. 1240'da Şam'da 75 yaşlarında vefat etti. Türbesini bugünkü haliyle 1516'da Yavuz Sultan Selim inşa ettirmiştir.

Muhyiddîn İbnu Arabînin eserlerinden biri, Osmanlı Devletiyle alâkalı şifreli bilgilerin yer aldığı "*Şeceretü'n-Nu'mâniyye fî Devleti'l-Osmâniyye*" isimli kitabıdır. Bu eserinde Osmanlı Devletinin kuruluşundan, hilafetin Osmanlılara geçmesinden, Sultan Abdülazizin öldürülmesinden, sonrasında Sultan Abdülhamidden, devamında da "son mim" adını verdiği son Osmanlı sultanı Mehmed Vahdettinden rumuzlarla bahseder. Osmanlının yıkılışından sonra çok zor günlerin geleceğini, devamında Mehdinin çıkacağını anlatır.

İbnu Arabî, kendisine Rûm Sûresinin başıyla ilgili sırlar verileceğinin bildirildiğini, bunun üzerine murakabe halinde bunların neler olduğunu Hz. Aliye sorduğunu söyler.

İbnu Arabî, bu eserini Osmanlının kuruluşundan yetmiş sene evvel telif eder. Biz burada, eserde yer alan işaretlerden bir kaçına ana hatlarıyla dikkat çekeceğiz:(1)

1. "Mim" den sonra "Sin" başa geçecek, halife olacak.

Bu, Fatih Sultan **Mehmed** sonrasında başa geçen Sultan **Selimin**, halifeliği Osmanlıya getirmesine işaret olarak değerlendirilmiştir.

İlgili kısımda “Ra” harfi rumuzuyla Sultan Selimin Ridaniye savaşına işaret vardır.

2. “Sin” “Şin”a girecek, harabe bir kabri düzeltecek.

Bu, Sultan Selimin Şama girmesi olarak yorumlanmıştır. Harabe kabir ise, İbnu Arabînin kabridir. Bu mana halkımız içinde; **“İzâ de Hale es-sîn fi’ş-şîn, zahara kabru Muhyiddîn”**, yani *“Sîn Şin’a girince, Muhyiddîn’in kabri açığa çıkar”* ifadesiyle dile getirilir.

3. Bu devlet, “son Mim”in cülûsuna kadar devam eder.

“Son mim”, son Osmanlı sultanı Mehmed Vahdettin'dir.

4. Yıkılan devletin hükmü, âhir zamanda zuhur eden “Sâd”ın tasarrufuna intikâl eder.

Osmanlının yıkılmasından sonra çok zor günler yaşanacak, büyük fitneler olacak, sonra “Sâd” ile işaret edilen Mehdi çıkacak, adaleti ve sulhu sağlayacaktır.

İbnu Arabî, ahir zamanda çıkacak Mehdiyi anlatırken “İlk Mim” ve “Son Mim” rumuzlarını kullanır. “İlk Mim” “Muhammed” (asm) ve “Son Mim” “Mehdî”dir.

Not: İbnu Arabî’nin Mehdiden bahsederken “Sâd” rumuzuyla söz etmesinin neye işaret ettiği net değildir. Bediüzzamanın şu ifadelerinin konuyla alakası olabileceğini düşünüyoruz:

“Otuz birinci âyetin birinci mukaddemesi olan **عِصْرَةَ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ cümlesi, bin beş yüz (1500) küsur olan makam-ı cifrîsiyle; ehl-i**

dalalet tarafından aşılana manevî hastalıkların kısm-ı a'zamı, Risalet-ün Nur'un Kur'anî ilâçlarıyla izale edilebilir diye işaret etmekle beraber; maatteessüf iki yüz sene kadar dünyanın ömrü bâki kalmışsa, bir fırka-i dâle dahi devam edeceğine îma ediyor."

birinci emarenin ikinci ,işarîsinde yı-mana ,cümlesi قَتَيْمُمُوا صَعِيدًا noktasında "Sin" harfi "Sad" harfinin altında gizlenmesi ve "Sad" görünmesinin iki sebebi var:

***Birisi:* Said tam toprak gibi mahviyet ve terk-i enaniyet ve tevazu-u mutlakta bulunmak şarttır; tâ ki Risale-i Nur'u bulandırmasın, tesirini kırmasın.**

***İkincisi:* Şimdiki bataklığa ve manevî tauna sukutun sebebi ise, terakki fikrinden neş'et ettiği cihetle, onların hatalarını gösterip; suud ve terakki, Müslüman için ancak İslâmiyette ve imanlı olmakta olduğuna işaret etmektir."(2)**

Üstteki Arabî ibareler, Nisa, 43 ve Maide, 6. âyetlerinde yer almaktadır. İlgili âyetler esas itibarıyla abdest, gusül ve teyemmüm hakkında olmakla birlikte, bir takım gaybî sırlara da işari mana olarak bakmaktadır. Mesela:

- Hz. Peygamber asıl, Mehdi ise ona tabi bir fer'dir. Bu, suyun olmadığı yerde teyemmümlle idare edilmesine benzer.

- Kiraat kitaplarında nazara verildiği üzere, صَعِيدًا kelimesindeki "Sad" harfi "Sin" okunur. Mehdi de öyle olmalı, "ben Mehdiyim" şeklinde bir davada bulunmamalıdır.

- İlgili âyetlerde geçen "hastalık, sefer hali, kadınlarla ihtilat" gibi durumlar, ahir zamanın bir kısım vasıflarını da ihtiva eder. Ahir zaman manen hasta bir zaman dilimidir. Ahir zamanda savaş için sefer gibi durumlar daha öne çıkacaktır. Nitekim

Osmanlının son zamanı, büyük ölçüde seferlerle geçmiştir. Ayrıca, ahir zamanda kadın-erkek ihtilatı hiç bir devirde olmadığı kadar aşikâr hale gelmiştir.

Dipnotlar:

(1) İbnu Arabî, Muhyiddîn, “Şeceretü'n-Nu'mâniyye fî Devleti'l-Osmâniyye”, Ali Emîrî Millet Kütüphanesi.

(2) Nursi, Kastamonu Lahikası, s. 17-18.